

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

12. An si quis à satellitibus fugiens intraret in cubiculum ægrotantis, vbi
ad ipsum communicandum Sacerdos cum SS. Sacramento aduenisset, &
ibi à dictis birruariis comprehensus fuisset ante quam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Tractatus Primus

stat, ut patet ex *l.eum qui, in princip. & ibi glossaff. de refugientib.* Secundò quia tecum cum sit intratum Ecclesia, dicitur esse in Ecclesia: nam ibi dicitur aliquis esse propriè, ubi pedes habet, licet à tali corpore non circundetur: unde corpus Christi est in celo, quia pedibus calcat superficiem conuexam ecclesie, licet à corpore ecclesi non circundetur, vt docet omnium Magister D. Thomas in *3. p.9.57.art.4.ad 2.*

*§. Diendum est igitur existentem supra tecum Ecclesiam, eius immunitate gaudere: quia vero est in Ecclesia, et si ab Ecclesia non circundetur; & ideo verum est Ecclesia adhærente, & in Ecclesia situ existere. Quod idem & optimè afferit Sperello *de c.63. num. 9.* de techo Palati Episcopalis, domorum Canonicorum; & tu adde Monasteriorum, Hospitium, & aliorum locorum huiusmodi immunitate gaudentium.*

6. Sed aduersus supradicta adeat non infirmum argumentum: nam dicitur in *cap. proposisti, de consecrat. Eccles. &c cap. Ecclesis, dist. 68.* quod Ecclesia polluantur, si in eis sanguinis vel feminis effusio accidat: sed si supra tecum semen vel sanguis effundatur, Ecclesia non remanet polluta; vt docet Gloss. in *cap. unico, verb.sanguis, de consecrat. Eccles. & notant Doctores quos ad fatigatum adducit Perseus de offic. Sacerd., lib.1.cap.7.alb.9, num. 86.* Ergo dicendum est, quod stans super rectum Ecclesia, non dicitur stare in Ecclesia, alioquin Ecclesia per feminis, vel sanguinis effusionem pollueretur: ideo qui inventus est super tecum Ecclesia, non debet eius immunitate gaudere.

7. Respondeo priuilegia esse amplianda, odia autem restringenda: & sic in casu simili, qui manibus apprehendit valvas ostii Monasterij Monialium, non dicitur reus violationis clausit: & tamen, vt dictum *suprà* apprehendens manus valvas Ecclesie, eius immunitate gaudebit: quia illa est materia penalis, ista fauorabilis; & ideo illa restringenda, haec autem amplianda. Ita Fagundez *part. 2. lib. 4. cap. 4. num. 63.* Bonacina *tom. 2. disf. 3. quaest. 7. punct. 4. n. 20.*

RESOL. XI.

An fugiens à Birruariis, si parietes Ecclesia partis exterioris tangat, vel fuerit amplexus, gaudet Immunitate?

Et an si quis confugiat supra tecum Ecclesia, gaudet eius Immunitate? Ex patt. 3. tract. 1. Ref. 73.

*Sup. hoc in Ref. præterita, §. Ad argumentum, & infra in Ref. 22. §. vlt. 1. Negativè respondet Archidiaconus in *c. omni co. de relig. & vener. Sanct. in 6.* quia appellatione Ecclesia non venit pars exterior muri Ecclesie, quæ viam publicam spectat. Secundò supradictus reus in tali casu non dicitur esse in Ecclesia, & in principio, ita hanc sententiam tenet mortuus ministri laicalis iurisdictionis.*

2. Sed pro affirmativa sententia aliqui has rationes adducunt. Primo, quia priuilegia immunitatis Ecclesie amplianda sunt. Secundò in *l. que religiosis ff. de rei vindicatione*, habetur, quia Religiosi adhærent, religiosa censentur, ergo quæ adhærent loco sacro, censentur sacra & consequenter gaudent immunitate loci sacri. Tertiò accessoriū sequitur naturam sui principalis, *e si super gratia, de officio delegat.* in 6. Quartò priuilegium concessum Ecclesie, dicitur, etiam concedi per triginta passus in circuitu eius, ut ex sacrī Canonibus docent communiter Doctores quæ hic est & nos* *suprà* probanimus. Ergo multo magis hoc dicendum est in casu nostro de pariete, quæ est annexus,

* Sup. in Ref. ex sacrī Canonibus docent communiter Doctores quæ hic est & nos* *suprà* probanimus. Ergo multo magis hoc dicendum est in casu nostro de pariete, quæ est annexus,

& accessoriū, & incorporatus ipsi Ecclesiae, & ita hanc sententiam docet Episcopus Viciauenensis Aloysius Riccius in *præz. tom. 3. ref. 560. n. 8.* Martinus Bonacina *de legibus tom. 2. dist. 3. q. 7. punct. 4. n. 5.* Vnde ex his à fortiori apparet, quod si quis confugiat supra tecum Ecclesia, gaudet utique immunitate, vt notat Villalobos in *sum. tom. 2. tract. 39. diff. 5. n. 3.* Fagundez *part. 2. lib. 4. cap. 4. n. 63.* Suarez autem & in *de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 9. num. 8.* & alij scribentes super Bullam Gregorij XIV. vide etiam Bonaci-
nus *tom. 3. in Bull. Cœn. dif. 2. q. 3. punct. 16. §. n. 19.*
C. 20.

RESOL. XII.

An si quis à satellitibus fugiens intraret in cubiculum agoriantis, ubi ad ipsum communicandum Sacerdos in SS. Sacramento veniret, & ibi à dictis Birruariis comprehensus fuisset, antequam Sacerdotem tangeret, an is, inquam Immunitate gaudeat?

Et supponit reum tangentem Sacerdotem, qui Eucharistiam deferret, gaudere Immunitate Ecclesie neque capi posse, & si captiatur, restituendum erit.

Et quid, si se commiseret inter illas personas, que per plateas afficiant Venerabile Eucharistia Sacramentum? Et notatur quod confugiens ad Sacerdotem portantem oleum sanctum infirmis, non gaudet Immunitate Ecclesie. Ex part. 1. tract. 1. Ref. 28.

§. I. **S**uppono contra Gloss. in *cap. quaestum. 13. q. 2.* Couart. *lib. 2. var. cap. 20. num. 6.* & Bonacinan *ubi infra*, reum tangentem Sacerdotem, qui Eucharistiam deferret gaudere immunitate Ecclesie, neque capi posse; & si captiatur, restituendum esse. Ita Bodabilia in *Polit. tom. 1. lib. 2. o. 14. n. 86.* qui in *Gloss. lit. G.* citat pro hac sententia triginta Doctores, quibus ego addo Raph. de le Torre *tom. 2. in 2.2. q. 99. art. 3. disf. 7. Ioan. de Hevia in Curia Philip. p. 3. §. 12. num. 8.* Mirandam de *ordine ind. tom. 1. quaest. 15. art. 5. concl. 2.* Tanner, in *2.2. disf. 5. q. 8. alb. 1. num. 34.* Megalam in *3. p. lib. 4. e. 2. quaest. 1. num. 38.* Cen-
tullus in *trat. de cognitione per viam violen. p. 2. quaest. 42. per tot. Petri de Cenedo in gg. canon. quaest. 32. n. 13.* Graffium in *decif. p. 2. lib. 1. cap. 1. num. 32.* Rodriguez in *sum. tom. 1. c. 15. num. 1.* Ambrosium de *immun. cap. 20. n. 9.* Gambacur. de *immun. lib. 4. c. 6. num. 4.* Sylvestr. *ver. immunitas. 3. n. 1.* Angelum *eadem ver. quaest. 28. cum aliis.* Et ratio est: quia hoc dignissimum Sacramentum potissima causa est, vt Ecclesia hæc immunitas concessa sit: ergo multò magis debet ipsum eandem habere immunitatem. At præcipua ratio huius affectionis, est concors omnium Doctorum sententia.

2. Sed cum hæc omnia vera sint, difficultas est in nostro casu, in quo reus non potuit tangere Sacerdotem, sed solum intrare in cubiculum, ubi Sacerdos cum SS. Sacramento extabat pro communicando infirmo. Sed ego, quidquid in contrarium afferat Bonacina *de leg. dist. 3. q. 7. §. 2. n. 11.* puto, dictum reum in illo cubiculo gaudere immunitate; & satellites illum comprehendendo, in censuras Bullæ incidere; & Iudicem debere illum Ecclesie restituere: nam locus, in quo actus est Corpus Christi, quamvis in transitu, vt erat in nostro, gaudet immunitate, & illum alteri præberet. Et docet P. Suarez de *Relig. tom. 1. tract. 2. lib. 3. c. 9. n. 10. in fin.* Et non solùm in hoc casu, puto reum immunitate gaudere; sed etiam per plateas ciuitatis, quando fugiens à satellitibus, se immisceret inter illas personas, que afficiant Venerabile Sacramentum Eucharistie; etiam non

De Immunit. Eccles. Resol. XIII I. &c. 13

non tangeret Sacerdotem, vel haftam Baldachini. Quia omnes illæ personæ, vna cum Sacerdoti gestante SS. Sacramentum, representant vinam Ecclesiæ. Et ita iisdem verbis docet noster P. Peregr. de immunit. Eccles. c. 4. n. 9. cum Mario Italia etiæ de immunit. lib. 1. c. 4. §. 10. n. 8. Quod est validè notandum: nam talis casus potest de facili in præxi contingere. Notandum est vero, quod confugiens ad Sacerdotem portantem Oleum sanctum intitmis, non gaudet Ecclesia immunitate, ut notat Riccius p. 3. dec. 88. n. 5.

RESOL. XIII.

An reus, confugiens ad Reliquias Sanctorum, vel, ad eorum Imagines, qua per plures processionaliter circumferuntur, gaudeat Immunitate? Et quid, si apprehendat Sacerdotem ambularem? Ex part. 4. tract. 1. Resol. 48.

§. 1. **H**ic casus frequenter potest accidere, & de villo non inuenio qui tractent solus nouissime Ludou. Correa in rel. ad c. inter alia, de immunit. Eccles. part. 2. num. 25. illum ponit, & affirmatim sententiam docet, quia, ait ille, ratio quo quantum teratur immunitas Ecclesie, est propter honorem & reverentiam debitam Deo: atq[ue] eadem reverentia & honor consideratur in reliquiis Sanctorum, & eorum imaginibus, nec non B. Virginis, quando illis conceditur hac immunitas. Ergo non est dubium illam habere. Minor probatur, quia honor & reverentia praæfita Sanctis pertinet ad Religionem cultumque Dei. Deus enim in Sanctis suis honoratur & colitur, quemadmodum enim ipsi sunt propter Deum honorati, ita Deus honoratur & colitur in ipsis, honorantur namque Sancti tanquam chari & amici Dei. Vnde sicut honor qui domesticus, Consiliarii, filii, amici, ac ministri Principi deferuntur, ita similiter honor exhibitus Sanctis, & Deo exhibetur. Probatur præterea ex Gambacurta lib. 3. de immunit. c. 4. n. 15. vbi latè probat Ecclesiam fundatam sub nomine alicuius Sancti, vel B. Virginis parem habere immunitatem ac si dicata fuisse nomine Christi. Ita Correa, qui etiam quod dixit de reliquiis & imaginibus, dicendum putat de persona Sacerdotis, ita vt qui illam apprehendet, immunitis exeat; quia cum Sacerdotes ministri sint Christi, & eius vicem in terris gerant, seruato illis honore, idem & Deo seruatur. Sed verum est dicere seruari honorem immunitatem praefando. Ergo eam habebunt. Deinde, quia si Ecclesia ex eo haber immunitatem quod cultui diuino deputata est, & ad hoc vt in illa diuina Officia celebrentur, potius iure Sacerdotes eandem debent habere, si quidem non solum Dei ministerio dicantur ut Ecclesia, sed ipsum Deum manibus suis trahant, & sicut Dei sacramentum, ergo non est cur dicatur illos immunitatem præstare non posse, & hac omnia dicta sunt secundum mentem Correa loco cit. Nam, vt verum fatetur, iura loquuntur tantum de Ecclesiis, & Doctores tantum de Sacerdote Eucharistiam defente.

RESOL. XIV.

An Palatii Illusterrimorum Cardinalium gaudent Immunitate? Ex part. 1. tract. 1. Resol. 37.

§. 1. **N**egatim respondet noster Duard. commen. Bull. Cœn. lib. 2. can. 15. q. 15. num. 12. putat enim, hoc priuilegium illis revocatum fuisse à Greg. X. III. & Sixto V. Tom. IX.

2. Sed contrariam sententiam amplectendam esse puto in locis extra urbem Romam, quia tale priuilegium non fuit illis simpliciter sublatum; sed tantum pro urbe Romana: & cum causæ aliquæ non militent extra distam urbem, dicendum est, in aliis locis, vel saltem extra statum ecclesiasticum reos ad suæ prædictæ Palatii confugientes gaudere. Et ita docet ex nostris P. Peregrin. de immunit. Eccles. c. 4. n. 75. in fin.

RESOL. XV.

An Cardinalium domus gaudet priuilegio Immunitatis? Ex part. 5. tract. 2. Ref. 34.

§. 1. **A**ffirmatim sententiam sapientius docui, & ^{Sup. hoc in Ref. præterea & in Ref. leg. §. Secundo Pa-} nunc iterum doceo: & hanc sententiam, ^{col. 1. lit. A.} præter Doctores alibi à me telatos, tenet nouissime, in citato, Barbosa de iure Eccles. lib. 2. cap. 4. num. 80. cui munc addo Iacobatum de Conciliis lib. 1. fol. 38. Tuschum tom. 1. concil. 100. n. 53. Cuculum in inf. can. lib. 2. tit. 4. n. 91. Sanch. in opus. com. 2. lib. 6. c. 1. dub. 7. n. 2. Manfredum tr. de Cardinal. decis. 147. & cap. 8. priuileg. 14. vbi sic ait: Dominus Cardinalis ubique facit, immunitate potitur Ecclesiæ, omnesque ibi confugiunt tunc & illæsi esse debent, neque iure villo extrahi possunt; sicuti neque ab Ecclesia. Ita ille, & licet Zecchius de Repub. Chrys. tit. 3. de Card. num. 9. priuileg. 9. afferat hoc priuilegium sapè à Pontificibus renocari, hoc intelligendum in Urbe, non autem extra.

RESOL. XVI.

An Palatium Episcopi Titularis gaudet Immunitate? Et inferiorum Palatium Episcopi commorantis extra Diœcensem, & Palatia. Cardinalium, ubiunque ipsi extra Romanam existant gaudere priuilegio Immunitatis? Ex part. 6. tract. 1. Ref. 5.

§. 1. **C**ausa est curiosus & notius, & ad illum negatim responder Ciarlinius controvrs. foren. lib. 1. c. 10. num. 10. vbi sic ait: Sentio Palatum Episcopi Titularis non gaudere immunitate, nisi sit positum in loco exempto quia tale priuilegium conceditur Palatii Episcopali habita relatione ad Ecclesiæ eius sponsamine domus sponsi sit minus priuilegiata, quam domus sponsæ. Ita elicetur ex cap. id. constitutum; & Peregrino in tract. de immunitat. c. 4. n. 69. Propter quod si Episcopus extra suam Ecclesiæ habeat Palatum, vbi Pontificalia exercere non potest, in eo non gaudet hac immunitate. Italia cap. 4. §. 9. num. 19. & 80. & Peregrinus cap. 4. num. 73. in quibus concludi potest Palatum Episcopi Titularis non tribuere Ecclesiæ immunitatem. Hucusque Ciarlinius.

2. Sed pro affirmativa sententia aliqua mihi occurrit non infirma argumenta. Primo quia in cap. id. constitutum 17. quesit. 4. absolute dicitur domum Episcopi gaudere priuilegio immunitatis. Sed lex vbi non distinguit, nec nos distinguere debemus, vt patet ex leg. de pretio off. public. in rem action. ex leg. distinguimus. ff. de recept. arbitri. ex leg. preces. ff. de offici. Praesid. & alii vulgatis iuribus: Ergo dicendum est Palatum etiæ Episcopi Titularis immunitate gaudere: cum iura absolute, & sine vila distinctione loquantur. Et cum priuilegium immunitatis sit factorabile, non est restringendum: sed potius extendendum; vt docet Bonacina tom. 1. disput. 3. q. 7. p. 1. q. 4. min. 7. Gratianus tom. 1. c. 340. num. 21. Decianus confil. 80. num. 19.